

ΒΕΣΤΙΑ

- 6 ΙΟΥΝ. 2009

Ψευδολογίες ή αφέλεια

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Λέω: "Αν δέν τήν είχε κυβερνήσει τό ΠΑΣΟΚ ύπέρ τά δεκαοχτώ χρόνια, ή έλληνική κοινωνία σήμερα σέ μερικά θά ήταν χειρότερη, σέ άλλα ίδια, στά πολλά καί σημαντικά καλύτερη. Γι' αυτό τά όσα σήμερα ύπόσχεται ό πρόεδρος του δέν φτάνουν, γιά νά κάμουν κάποιον νά τοποθετηθεί θετικά άπέναντί του. Τά «έγγυώμαι προσωπικά» ή «δεσμεύομαι» είναι άνεπαρκή. Χρειάζεται κάτι παραπάνω. Δέν φτάνουν οι ώραιολογίες.

Οι εύρωεκλογές σέ κανονικές συνθήκες καί χώρες τό μόνο νόημα πού έχουν, είναι ότι δι' αύτών επιλέγονται οι εκπρόσωποι τών διαφόρων χωρών στό Εύρωκοινοβούλιο. Τό ΠΑΣΟΚ όμως καί ό πρόεδρος του επιχειρούν νά τίς μετατρέψουν σέ «δημοψήφισμα»- τό όποιο θά επηρεάσει τίς πολιτικές έξελίξεις. Κακώς: κάκιστα: γιατί έτσι αλλοιώνεται, νοθεύεται τό νόημα τής ψήφου.

Ειδικότερα. Τί είναι ό Καραμανλής καί ή κυβέρνησή του τό ξέρουμε: τό βλέπουμε: τό έχουμε μπροστά μας: τά έργα καί οι ήμέρες τους. Ό άγνωστος Χ είναι ό Παπανδρέου: καί τό ΠΑΣΟΚ του. Θά σάς πω πώς τά βλέπει ό γράφων. Μέ βάση τή συνέντευξη τύπου στό Ζάππειο τήν 27η Μαΐου καί τήν τηλεμαχία τών πολιτικών άρχηγών τήν επομένη. Στίς άπορίες καί τούς προβληματισμούς άπαντάει ό κ. Γιώργος Α. Παπανδρέου. 'Υπό συνθήκες νηφαλιότητας καί αυτοσυγκεντρώσεως. Όχι κάτω άπό τό τήν εξαψη καί τήν άμετροέπεια του μπαλκονιού.

Αρχίζουμε μέ τή συνέντευξη. Γενικές παρατηρήσεις. 'Αριθμός έρωτήσεων σαράντα τρεις: οι περισσότερες γιά θέματα μικροπολιτικής. Θλιβερό δείγμα δημοσιογραφικής δουλειάς. Οι άπαντήσεις χαρακτηρίζονται από άμετρη περιττολογία. Οι παρατηρήσεις του ρηχές καί άνούσιες. 'Αποστήθιση ενός άφελους μαθήματος καί επανάληψή του κατά περίσταση. «Λές καί άκουγες μαθητή παλαιότερων εποχών νά άπαγγέλλει μηχανικά...» (σχόλιο σέ καθημερινή έφημερίδα).

Μία από τίς ελάχιστες ενδιαφέρουσες έρωτήσεις: «Θά άγνοήσετε ... τίς προτάσεις τής ΕΕ γιά νά άσκήσετε αύτήν τήν κοινωνική καί οικονομική πολιτική πού τώρα προτείνετε;». 'Απαγγελία του μαθήματος: λέξεις 680. Γιά νά συμπεράνει: «'Αρα λοιπόν ένα άξιόπιστο σχέδιο, πού βάζει τή χώρα σέ μία αναπτυξιακή τροχιά, πού άντιμετωπίζει πράγματι τό δημοσιονομικό πρόβλημα τής χώρας μας, τό χρέος, αλλά μέσα από τήν ανάπτυξη, μέσα από τή στήριξη τής οικονομίας, μέσα από μία άξιόπιστη πρόταση». 'Ετσι ακριβώς. 'Εναργέστατη τοποθέτηση!

Άλλη ενδιαφέρουσα έρώτηση γιά τούς λαθρομετανάστες καί τόν κίνδυνο ή πολυπολιτισμικότητα νά άπειθνοποιήσει τό έλληνικό κράτος. Μπλά-μπλά: 570 λέξεις. «Σοβαρή μεταναστευτική πολιτική» είπε, «σημαίνει επίσης εύνομούμενο κράτος... Καί αύτό έμεις θά τό καταφέρουμε. Τό ξέρω προσωπικά, γιατί καί εγώ έχω κάνει μετανάστης καί έχω κάνει πολιτικός πρόσφυγας. Ξέρω καί προσωπικά πώς άντιμετωπίζονται αύτά τά προβλήματα». 'Εγώ αύτήν τήν έξομοίωση τή βρίσκω προκλητική. Δείχνει περιφρόνηση καί παντελή έλλειψη ειλικρινούς συμπόνιας γιά τούς δυστυχείς καί άπελπισμένους πού θαλασσοπνίγονται καί γίνονται άντικείμενα τής πό θάρβαρης (ή λέξη έδώ ταιριάζει) εκμεταλλεύσεως στήν αναζήτηση μιās καλύτερης ζωής. 'Ενώ αύτός μέ τήν άνεση τών χρημάτων... (ας σταματήσω εδώ).

Δεύτερο μέρος. 'Η τηλεμαχία. «Κυρία Κοσιώνη, πρώτα άπ' όλα ό πλανήτης μας πρέπει νά αλλάξει αναπτυξιακό πρόσωπο». Ζήτησε Μάη μου νά φάς τριφύλλι. Στήν έρώτηση: «'Η καθαρή ένέργεια είναι άκριβή ... Πώς θά πείσετε τούς 'Ελληνες... νά πληρώσουν περισσότερα γιά ενέργεια;». 'Απάντηση: «'Εμεις θά έχουμε ένα σχέδιο πού θά είναι άξιόπιστο, γιά νά μπορούμε νά θρούμε τά χρήματα, ώστε νά επενδύσουμε γιά τό αύριο». Μάλλον γιά δανεικά ό λόγος. 'Επάνοδος στή δεκαετία του 1980 (καί έπανακρατικοποιήσεις: 'Ολυμπιακή, ΟΤΕ...).

Τέλος, σέ έρώτηση τής κυρίας 'Ολγας Τρέμη, του ΜΕΓΑ, γιά τήν αντίθεση τών σημερινών λόγων του γιά πράσινη ανάπτυξη μέ τό πασοκικό παρελθόν («120 παραδιάσεις τής νομοθεσίας περι περιβάλλοντος στό τραπέζι τής Εύρωπαϊκής 'Επιτροπής, 5 έκατομμύρια ευρώ πρόστιμο γιά τόν Κουρουπητό»): ή μεγάλη άποκάλυψη. «...δέν είχαμε ακόμα συνείδηση γιά τά πραγματικά προβλήματα πού άντιμετωπίζει ό πλανήτης μας σέ ό,τι άφορά τίς μεγάλες αλλαγές». Sancta simplicitas.

'Εν τάξει. Γιά τό πασίγνωστο βιβλίο Silent Spring τής Rachel Carson δέν άκουσε τίποτα. Τό Club τής Ρώμης τό 1972 συγκλονίζει μέ τό βιβλίο Limits of Growth (κυκλοφορούν 30 έκατομμύρια αντίτυπα σέ πάνω από τριάντα γλώσσες): περιγραφή τών κινδύνων τής ανθρωπότητας από τήν πληθυσμιακή αύξηση καί τήν ανάπτυξη: δέν έδιάβασε τίποτα. 'Εκτοτε διεθνή συνέδρια επί συνεδρίων γιά τό περιβάλλον: τά άγνοεί πλήρως. Τό 1997 τό Κυότο. 'Υπήρξε: Τόν 'Απρίλη του 1998 ή 'Ελλάς ύπογράφει τό πρωτόκολλο του Κυότο. Τόν Μάη του 2002 τό κυρώνει νομοθετικά. Τήν 31η Μαΐου 2002 ή Εύρωπαϊκή 'Ενωση ύποβάλλει στόν ΟΗΕ τήν κύρωση του πρωτοκόλλου από τά 15 μέλη τής. 'Ηταν ύπουργός 'Εξωτερικών. Δέν έπηρε χαμπάρι γιά τίποτα; Θέματα του ύπουργείου του είναι. Μας λέει τώρα πώς ανακάλυψαν τήν περιβαλλοντολογία μετά τήν πτώση τής κυβερνήσεώς τους. Ψευδολογεί ή είναι άφελής; 'Ισως περνάει έμάς γιά άφελείς. Τό 2004: τότε δηλαδή πού έψαχναν ένα γώνια νά εύρουν κάτι, από κάπου νά πιαστούν... 'Ανακάλυψαν τήν πράσινη ανάπτυξη!

'Επιμύθιο. 'Η αλλάζουμε ή βουλιάζουμε. Σάν τό «Παπανικολής». Τό ύποβρύχιο πού γέρνει μέ κίνδυνο νά βουλιάξει. Δέν τό παραλαμβάνει τό Ναυτικό μας. 'Εχει παραγγελλεί μέ προδιαγραφές του κ. 'Ακη Τσοχατζόπουλου, κάποτε πασόκου ύπουργού 'Εθνικής 'Αμυνας. 'Η κυβέρνηση Καραμανλή παρέλαβε τήν χώρα μέ μεγάλη άριστερή κλίση: έτοιμη νά βουλιάξει. Δέν μπορούσε νά άρνηθεί. Δέν έκατάφερε (άκόμα): νά τή φέρει σέ ίσορροπία. 'Ο κίνδυνος νά βουλιάξει λοιπόν ύπάρχει εκ κατασκευής: πρό τής παραλαβής. 'Οπως στό «Παπανικολής»: τό ύποβρύχιο. Συμβολισμός ένδεικτικός. Καί τέλος. Τέλος ή Παπανδρεολογία. ('Από έμάς έξαρτάται).